[370] ازمحمد بن احمد بن داود وهارون بن موسى تلعكبرى، از احمد بن على رازى، در كتابش بنام شفاء وجلاء از محمد بن جعفر اسدي، از حسين بن محمد بن عامر اشعرى، از يعقوب بن يوسف ضراب غساني در هنگام بازگشت أو از اصفهان نقل كرده است. علامه مجلسي اين دعا را از كتاب جمال الاسبوع در بحار الانوار 94: 78 و 52: 8 ا ذكر كرده است. همچنين شيخ طوسى در مصباحش: 406 وكتاب الغيبة: 168، وكفعمى در مصباحش: 549 وبلد الامين: 79، وطبرى در دلائل الامامة: 302 وفيض در صحيفه مهدويه: 53 اين دعا را نقل كرده اند. مى گويم: در روايت اختصاص اين دعا به روز جمعه ذكر نشده است. 7 - اين دعا را طبرسي در احتجاج 2: 492، يا سندش از محمد بن عبد ا بن جعفر حميري نقل كرده است، علامه مجلسي در بحار 53: 171، 102: 81، 94: 2 اين دعا را از آن كتاب آورده است. همچنين مؤلف مزاركبير اين دعا را با سندش از عربي بن مسافر وهبة ا بن نما، از حسين بن احمد بن طحال، از حسن بن محمد طوسى از پدرش شيخ طوسى، از محمد بن اسماعيل، از محمد بن اشناس، از محمد بن احمد بن يحيى قمى، از محمد بن زنجويه قمى، از حميري، ونيز از حسن بن اشناس، از ابى المفضل شيباني، از حميري نقل كرده است. علامه مجلسي در بحار 53: 173 اين دعا را از اين كتاب آورده است. سيد بن طاووس با اختلافاتي اين دعا را در مصباح الزائر: 223 نقل مى كند، وبحار 102: 92 آن را از أو نقل مى نمايد. اين دعا را علامه مجلسي در بحار 94: 36 با اختلافاتي از خط شيخ جبعى، بنقل از خط شيخ اجل على بن سكون، از عربي بن مسافر عبادي، از حسين بن احمد _____